

[Ministeren for offentlige Arbejder.] i øvrigt har jeg aldrig vidst, at Direktøren for Det ny Teater havde noget særligt Kendskab til byggetekniske Forhold.

Første Næstformand (Pinstrup): Jeg skal her afbryde Forhandlingerne. Mødet genoptages i Aften Kl. 7.

Mødet udsat Kl. 4¹⁰.

Mødet genoptaget Kl. 7.

Undervisningsministeren (Byskov): Det er blevet sagt af flere Talere, at det er Radiofonien, der her gør den bedste Handel. Det kan godt være, at det er saadan; jeg mener ogsaa, at det i alt Fald er en særdeles god Handel for Radiofonien; men det forhindrer jo da ikke, at det ogsaa kan være en særdeles god Handel for det kongelige Teater. Saadan skulde det vel i øvrigt helst altid være; det var det ideelle, at naar to gjorde en Handel, saa stod de sig ved det begge to. Det, at det er en særdeles god Handel for den ene, udelukker jo ikke, at det ogsaa kan være det for den anden. Og jeg tror, at det er et saadant Tilfælde, vi har her.

Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen bebrejdede mig, at jeg havde forholdt mig passiv under de Forhandlinger, der var foregaaet. Jeg har sagt, at jeg betragter mig som Lejer og ikke som Bygherre. Det er i alt Fald en Kendsgerning, at saadan er det; det er ikke mig, der har Pengene, og ikke mig, der kan bygge Bygningen, saa Undervisningsministeriet, som jeg staar som Repræsentant for her, er Lejer, men det har naturligvis sine Interesser at varetage, og disse Interesser har jeg ment at varetage rettelig ogsaa paa den Maade, at jeg straks søgte at faa Rede paa, om Planen i sin Helhed var af en saadan Art, at Teatret kunde være tjent dermed; og det søgte jeg at faa at vide ved at henvende mig til de særlig sagkyndige, som stod til min Raadighed, i dette Tilfælde altsaa ikke ved selv at gøre mig til sagkyndig eller over-sagkyndig. Jeg mener, at det er den rigtige Maade at gøre det paa. Og naar jeg altsaa har faaet

Erklæringer fra de sagkyndige ved Teatret og de andre, der stod til min Raadighed, gaaende ud paa, at der ud af dette kan komme en for Teatret god og til Brug anvendelig Bygning, har jeg ment, at det var alt, hvad jeg kunde forlange. Saa har jeg ved Siden deraf ganske vist ønsket, at Teatret eller Undervisningsministeriet ogsaa under den videre Behandling kunde faa Lov at gøre sin Indflydelse gældende, naar Enkelthederne skal udarbejdes og der skal tages Stilling dertil. Det var Forudsætningen for det hele. Og jeg venter heller ikke, at der i den Anledning skal blive nogen som helst Gnidninger eller Vanskeligheder imellem de to Ministerier.

Det ærede Medlem Fru Elna Munch talte en Del ogsaa om den Side af Sagen, som særlig vedrører mig, navnlig det, at jeg ikke skulde have klarlagt, hvorledes det økonomiske Forhold skulde blive ved Teatret, og hvordan Styrelsens Forhold skulde være. Jeg mener jo, at det hører hjemme i en anden Lov, en Lov om det kongelige Teaters Styrelse og Tilsyn. Men jeg har dog stillet mig velvilligt overfor Udvalget ogsaa i den Henseende, idet jeg som Svar paa en Forespørgsel derfra har sendt en lang og udførlig Redegørelse for, hvorledes jeg havde tænkt mig, det kunde ordnes i Fremtiden, ogsaa netop det, at der skulde skabes en saadan Ordning, at Teatret fik et fast aarligt Tilskud. Det tror jeg er af meget stor Betydning.

Det ærede Medlem siger, at jeg i min Skrivelse slet intet har sagt om, hvad der skulde gøres, hvis den økonomiske Ordning ikke holdt. Det er for det første ikke rigtigt, at jeg ikke har sagt noget derom i Skrivelsen. Jeg har skrevet i det Udkast til Lovforslag, som fulgte med, at hvis Teatret to Aar i Træk kom til at modtage Forstrækninger af Staten, skulde Sagen forelægges Lovgivningsmagten, der saa skulde tage Bestemmelse. Og jeg ved ikke, om man paa meget mere betryggende Maade kan sikre sig i den Henseende.

Det ærede Medlem har nævnt i en Skrivelse til Udvalget, i et Slags foreløbigt Ændringsforslag, nogle andre Udveje, Udveje, som jeg i og for sig ikke har Grund til i det hele at stille mig afvisende overfor. Det ærede Medlem nævnte den Udvej, at hvis Ordningen ikke kunde holde, skulde man prøve en Henvendelse til Kommunalbestyrelserne i Storkøbenhavn. Jeg har ogsaa nævnt det som en Udvej, flere Gange endog, og finder, at det vilde være en rimelig Udvej. Den Udvej, at man kunde gøre Teatret til en selvejende In-